

ограничите гоненіята и мъченичествата и да угасите *автода-фетата*? Не, Ваше Величество нещо поискате да са покажете неточенъ въ обѣщаніята на царуваньето си, и азъ имахъ право да са надѣжъ на Васъ. Емануилъ Аргозо е невиненъ и Ваше Величество ще го защити и ще отърве живота на едного отъ найвысокытъ служители на Монархията си. Една дума на Ваше Величество е доста; нека прочес благоизволи Ваше Величество да каже тъзи дума, и името Ви ще са благославя по сичка Испания, защото въ царското правосъдие лежи спасеніето и благополучіето на народътъ.

— Този момъкъ роднина ли е на Емануила Аргозо? попита царътъ, като показваше на Естевана де-Варгасъ.

— Щѣхъ да му станѫ синъ, отговори Естеванъ смиренно.

— Има ли слѣдователно дъщеря Емануилъ Аргозо?

— Единъ ангелъ, отговори Жуанъ д'Авила. Дъщеря му е пайпрекрасната и найцѣломудренната отъ сичкытъ Испанки. Разумѣвате вече, Ваше Величество, защо Севилскитъ управител е обвиненъ като еретикъ.

Карлъ V си прехапа устнитъ. Не бѣ цѣрвый пажъ да чува подобни обвиненія върху инквизиторътъ на Царство то си. И като пристжпъ бръже къмъ писалището си, «нека остане сичко туй помежду ни», рече той като са обърнѫ къмъ Естевана; искате ли въ този случай да ми послужите за писарь?

— Готовъ съмъ на заповѣдитъ на Ваше Величество.

— Пиши, рече царътъ и му продуктува слѣдующето:

«Преосвещенный, донъ Емануилъ Аргозо, който са намѣрва въ тъмниците на инквизиціята, былъ е съкоги нашъ вѣрный служителъ, и съкоги смы го считали добъръ и ревностенъ католикъ. Обвиненіето му въ ересъ вижда ни са преувеличено, и може да е станѫло отъ непріятель